

- 3) Czy stosowanie nieograniczonego terminu dozwolonego przeniesienia w braku postanowienia krajowego, wynikającego z przepisu prawa lub umowy, regulującego to przeniesienie, nie jest sprzeczne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francja) w dniu 21 kwietnia 2022 r. – BX/Keolis Agen SARL

(Sprawa C-273/22)

(2022/C 424/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BX

Strona pozwana: Keolis Agen SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) należy interpretować w ten sposób, że ma on bezpośrednie zastosowanie do stosunków pomiędzy prywatnym operatorem transportowym, któremu tylko powierzono świadczenie usług publicznych, a jego pracownikami, i to biorąc w szczególności pod uwagę liberalizację sektora pasażerskiego transportu kolejowego?
- 2) Jaki jest rozsądny termin dozwolonego przeniesienia płatnego urlopu nabytego w wymiarze czterech tygodni w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88, gdy okres nabycia prawa do płatnego urlopu wynosi jeden rok?
- 3) Czy stosowanie nieograniczonego terminu dozwolonego przeniesienia w braku postanowienia krajowego, wynikającego z przepisu prawa lub umowy, regulującego to przeniesienie, nie jest sprzeczne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francja) w dniu 21 kwietnia 2022 r. – FH/Keolis Agen SARL

(Sprawa C-274/22)

(2022/C 424/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FH

Strona pozwana: Keolis Agen SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma on bezpośrednie zastosowanie do stosunków pomiędzy prywatnym operatorem transportowym, któremu tylko powierzono świadczenie usług publicznych, a jego pracownikami, i to biorąc w szczególności pod uwagę liberalizację sektora pasażerskiego transportu kolejowego?
- 2) Jaki jest rozsądny termin dozwolonego przeniesienia płatnego urlopu nabytego w wymiarze czterech tygodni w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88, gdy okres nabycia prawa do płatnego urlopu wynosi jeden rok?
- 3) Czy stosowanie nieograniczonego terminu dozwolonego przeniesienia w braku postanowienia krajowego, wynikającego z przepisu prawa lub umowy, regulującego to przeniesienie, nie jest sprzeczne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de Prud'hommes
d'Agen (Francja) w dniu 21 kwietnia 2022 r. – NW/Keolis Agen SARL**

(Sprawa C-275/22)

(2022/C 424/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NW

Strona pozwana: Keolis Agen SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma on bezpośrednie zastosowanie do stosunków pomiędzy prywatnym operatorem transportowym, któremu tylko powierzono świadczenie usług publicznych, a jego pracownikami, i to biorąc w szczególności pod uwagę liberalizację sektora pasażerskiego transportu kolejowego?
- 2) Jaki jest rozsądny termin dozwolonego przeniesienia płatnego urlopu nabytego w wymiarze czterech tygodni w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88, gdy okres nabycia prawa do płatnego urlopu wynosi jeden rok?
- 3) Czy stosowanie nieograniczonego terminu dozwolonego przeniesienia w braku postanowienia krajowego, wynikającego z przepisu prawa lub umowy, regulującego to przeniesienie, nie jest sprzeczne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9.